

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Martis et Mercurii

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ
Ερμῦ.MARTIS ET
Mercurij.

Erasmo Roterodamo interprete.

M A R S.

HΚρεσσας, ὃ Ερμῦ, οἷα ἡ-
πάλησιν ἡμῖν ὁ Ζηνς,
ὡς ἀπρονήϊα, καὶ ἀ-
πίθανα; ἢ ἡ ἐθέλωσ, φησὶν,
ἔγὼ μὲν ἢ ἔβραν ὁδὸν κα-
θήσο, ὑμεῖς δὲ ἢ ἀρρημα-
δύτων, κατασπῆρ βιάσει-
με, μάττω ποδύσαστε· ὃ ἔβρ δὴ
καταλύσαστε. ἢ δὲ ἔγὼ θέλω
σοσμι ἀνελκύσαι, ὃ μόνον ὑ-
μας, ἀλλὰ καὶ τὴν γῆν ἅμα, καὶ
τὴν θάλασσαν σωαρτίσας
μετρωεῖω. καὶ τὰμα, ὃ καὶ σὺ
ἀκίκοσας, ἔγὼ δὲ ὅτι μὴ ἄαθ' ἐν
ἀπάντων ἀμάνων, καὶ ἰσχυ-
ρότερός ὄντι, ἐν ἄρ ἀρρη-
θάλω. ὃ μὲν ἢ ἔβραν ἀρρη-
φῆσιν, ὡς μὴ κατασπῆσεν
αὐτὸν, καὶ ἢ τὴν γῆν καὶ τὴν
θάλασσαν πεσάσασιν, ἐν
ἄρ παθῆσω. Ερ. ὃ φημα, ὃ
ἄρ ὃ ἢ ἀσφαλῆς δὲ ἔβρ τὰ
ῥιόατα, μὴ καὶ τι κακὸν ἀ-
ριτερ in tantum antecellere, ut eum ne pondere quidem vins-
cere queamus, etiamsi terram ac mare nobis adiunxerimus.
id neutiquam crediderim. MER. Bona verba, Mars. Ne-
que enim scī tutum est ista loqui, ne quid fortè mali nobis
hac

AVdissim', Mercurij,
cuiusmodi nobis mi-
natus sit Iupiter?

quam superba, quamq; dictu
absurda? Ego, inquit, si vos
luero, & catenam ex aethere
dimittam: vnde si vos suspēs
me vi detrahete concemini, b
luseritis operam: nunquam
enim me deorsum trahetis.

Contrā ego vos si velim in
aliū aut here, non vos mo-
dò, verum etiam in terram
ipsam, tum mare pariter sub-
uectum in sublime sustule-
ro. Adhac alia permulta,
qua tu quoque audisti. At
ego, si quidem cum uno quo-
libet singulatim conferatur,
ita praeslantiorum esse,
viribusq; superiorem, b aud-
quaquam negauerim: ves-
rum unum tam multis pa-

πολυαἰσώρη τῆς φηναίας.
 Ἄρ. οἷα γάρ με πῆς πάντας
 ἄν τῶντα ἀπῆν, ἔχι δὲ πρὸς
 μόνον σέ, ὃν ἐχέμεν ἡπίο
 εἰμί ; ὁ γοῦ μάλιστ' ἐπι-
 λοῖον ἔδοξε μοι, ἀκούοντι
 μεταξὺ τῆς ἀπῆς, ἐν ἃν
 διωάμεν σιωπῆσαι πρὸς σέ.
 μείνημα γὰρ ἔπρ' ὠκιδῶ, ὁ-
 πότῃ ὁ Ποσειδάων, καὶ ἡ Ἡρα,
 καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐπαρσάντων
 ἐπιβούλωνσαν ξυλλήσαι, ἀν-
 τὸν λαόντων, ὡς παντοῖοι
 ἔω διδιδῶς, καὶ ταῦτα πῆς
 ὄντας. καὶ ἡ μὲν γὰρ ἡ Θέτις
 λατρίαι ἐκάλουσαν αὐτῶ
 σύμμαχον Βεῖαρων ἐκα-
 τόχηρα ἔντα, ἡ δὲ ἰδιδιδο-
 αὐτῶ ἑραυνῶ καὶ βροντῆ.
 ταῦτα λογιζομένη, ἐπῆν μοι
 γελῶν ἐπὶ τῇ λατρίῃ μου
 νη αὐτῆ. Βρ. σιάπα ὀφῆμα. ὃ
 γὰρ ἀσφαλῆς ὅτι ἑὶ γέφυρ, ὅτι
 ἔμοι ἀκέαρ τὰ βιαῦτα.

tanti mihi, videre libebat eius magniloquentiam, iactan-
 tiamq̄. MERC. Tace, bona verba. neque enim ^c tuum est
 ista vel tibi dicere, vel audire mihi.

hæc petulantia conciliet.
 MARS. An verò credis a-
 pud quemlibet hæc dicitur^b
 me? imò apud te solum id au-
 deo, quem linguæ continen-
 tis esse sciebam. Sed quod
 mihi maximè ridiculum vi-
 debatur tum quum hæc mi-
 nitantem audirem, haud
 queam apud te reticere. Ete-
 nim memineram, cum nò ita
 multò antè Neptunus, Iuno
 ac Pallas, mota aduersus
 eum seditione, machinaren-
 tur comprehensum illum in
 vincula conijcere, quanto-
 pere formidârit, vicq̄ in o-
 mnem speciem sese verterit,
 idq̄ quum tres duntaxat ef-
 fenti dij. Quòd ni Thetis
^c misericordia commota,
^d Briareum centimanum illi
 auxilium accersuisset, ipso
 pariter cum fulmine ac toni-
 tru vinculus erat. Hæc repu-

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

a CATENAM.] Iouis Casena fit mentio in *Tragodo*.
b Luseritis operam.] Quod Lucianus dixit *μολὴ τῶν ἔργων*,
erat, Erasmus verius, operam luseritis. antiqui enim latinis
auctores sic loquuti sunt, quum frustra aliquid fieri putabant.
Plautus in *Casina*: Si nunc me suspendā, meam operā lu erim. In
Pseudulo: In pertu um ingerimus dicta dolium, operā ludimus.
Terentius in *Phorm*. In illis opera luditur, id est, erdium: &
frustratur. c Thetis misericordia.] Cūm Pallas, Iuno,
Neptunus, alijq; ex dijs nonnulli, aduersus Iouem coniurassent,
Briareus à Thetide Nerei filia persuasus in cœlū ascendit, ut Iou-
ni suppetias ferret: cuius aduentu aij coniurati territi, à capis
desisterunt, & cum Ioue in gratiam redierūt, teste Homero in I.
Iliad. Hec etiā habentur in Ioue traq; *ædo*. d Briareum.] cen-
tū manibus armavit fabula, Ioui auxiliarem, à cæteris dijs per
insidias appetito unde *εργαστήριον* & Homerus centimanum La-
tini, & centumgeminū Virgilius vocant, nominis euzymo rebusitū
& præualidū significante: id enim est βραχίος. e Totū est.]
Theocritus in *Bacchis*, in fine, dicit, neminē facta deorum vnu-
perare debere. Hoc enim nomen à rei natura est co. fictum: nam
βραχίος Græcis vocantur, βραχίς, ἀγροί, ἄγροί & φάραξι, i. o-
diosi, molesti, agrestes, foliaq; duri & terribiles. Hesiod. Briareū
& fratrum genealogiam tradit, & memorat Briareum, Cotum,
& Gygem fratres fuisse, & terra filios, quorum singulis
centum fuerint capita, ac totidem manus. Hi multa bella con-
tra Saturni filios gesserunt. Tandem deuicti ad inferos præci-
pites dati sunt.

IOANNIS SAMBVCI
ANNOTATIONES.

Iouis iactantia irridetur.

Iuppiter ostentans vires, quibus eminet omnes,
Se cunctos iactat vincere posse deos.
Hoc Mars non credit, certa argumentaq; profert:
Nemo ergo foris, quin etiam me, uat.

Audi.

Audistis.] *Propositiō τὴν τῶν Ζηῶν ἀπὸ φησ.* Ego, inquit.] *αὐτὸς ἀπὸ δόσεως.*
 Adhæc alia.] *clausula ἀντιποφορῆ καὶ αἰτίσασα γινώ.*
 Haudquaquam,] *παρομοιογία.* Bona verba.] *νεφέτησις.*
 Neque enim.] *αἰτιολογία ἀπὸ τῆς κει δὲ γινώσεως.* Putas verò.]
ἀποκρίσις ἀπὸ τῶν νεφέτησι. Etenim.] *Conclusio.* Quod
 ni Thetis.] *Contrario & minori amplificatio.* Hæc repu-
 tanti.] *ἐπιλογ.* Bona verba.] *νεφέτησις.*

Z EY Σ Κ Α Ι
 Η Λ Ι Ο Σ

I O V I S E T
 Solis,

Iacobo Micyllo interprete.

I V P I T E R,

Ο Ια πεσοίηκας, ὦ Τι-
 τάνωμ ἰάκισις, ἀπ-
 λώηκας τὰ ἐμ πῆ γῆ
 ἅπαντα, μὲν φραξίω ἀνοήτω πι-
 εούθεσ τὸ ἄρμα, ὅς τὰ μὲν ἰα-
 τίφλιξι, πρόσσφοσ ἐνεχθῆσ. Ἰὰ
 ἧ ἵπὸ κρύος διαφθρῶ κα ἱποίη
 σε, πολὺν ἀντῶμ ἀπρσπάθεσ τὸ
 πῦρ, κα ὄλωσ ἐθῆρ ὅ, τι ὀ ξυωε-
 τάραξι, κα ξυωέχει, κα ἂ μὴ
 ἐγὼ ξυωῆσ τὸ γιγνώμωμ, ἰα-
 τίφαλον αὐτῶν ἰδῶ ἰδανῶ, ὅθι
 κείψανον ἀνθρώπων ἱπέμυ-
 υερ ἄρ, ὠϊῶν ἡμῆρ ἦ καλὸρ
 ἰωίσορον κα διφρηνάτλω ἱπέ-
 πομωσ. Ηλ. ἡμῶν, ὦ Ζεῦ,

Q Valia fecisti autem,
 Titanum pessime
 qui, quæ in terris
 sunt, perdidisti omnia, ad
 lescuntulo fatuo ac stulto
 a commisso curru, qui alia
 quidem exussit, nimis prope
 terrâ cursu delatus: alia verò
 præ frigore corrumpi fecit,
 longius ab ipsis abstracto ig-
 ne: & in summa, nihil non
 conturbavit & commiscuit:
 ac nisi ego animaduersis ijs
 quæ gerebâtur, deturbassem
 ipsum fulmine, nullæ ne
 reliquæ quidem hominum
 mansissent. Talem nobis pulchrum istum aurigam atque
 rectorem currus emisisti. S O L : Peccaui, Iupiter :

ο ῥ sed